

Nr 22.

Ankom till riksdagens kansli den 9 mars 1943 kl. 12 m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om fortsatt giltighet av lagen den 22 december 1939 (nr 895) angående rätt för Konungen att meddela särskilda bestämmelser om riksbankens sedelutgivning och bankrörelse m. m.

I en den 19 februari 1943 dagtecknad proposition nr 47, som hänvisats till bankoutskottets förberedande handläggning, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga ett vid propositionen fogat förslag till lag om fortsatt giltighet av lagen den 22 december 1939 (nr 895) angående rätt för Konungen att meddela särskilda bestämmelser om riksbankens sedelutgivning och bankrörelse m. m.

Berörda lagförslag är av följande lydelse:

F ö r s l a g

till

L a g

om fortsatt giltighet av lagen den 22 december 1939 (nr 895) angående rätt för Konungen att meddela särskilda bestämmelser om riksbankens sedelutgivning och bankrörelse m. m.

Härigenom förordnas, att lagen den 22 december 1939 angående rätt för Konungen att meddela särskilda bestämmelser om riksbankens sedelutgivning och bankrörelse m. m., vilken jämlikt lag den 30 april 1942 (nr 221) gäller till och med den 30 juni 1943, skall äga fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1944.

Jämlikt lag den 22 december 1939 (nr 895) äger Konungen under vissa utomordentliga förhållanden, på framställning av fullmäktige i riksbanken och efter hörande av fullmäktige i riksgäldskontoret, i fråga om riksbankens sedelutgivning och bankrörelse samt offentliggörande av riksbankens räkenskaper meddela av förhållandena påkallade bestämmelser att gälla i stället

för vad därutinnan finnes stadgat i 9—14, 16, 17, 21, 24 och 27 §§ lagen den 30 juni 1934 (nr 437) för Sveriges riksbank. Syftet med berörda fullmaktslag är att möjliggöra en smidig anpassning av vissa av de bestämmelser, som reglera riksbankens verksamhet, efter sådana tidigare icke förutsedda förhållanden, med vilka man i nuvarande läge måste räkna.

Enligt 11 § första stycket lagen för Sveriges riksbank må guld utom landet inräknas i riksbankens metalliska kassa endast till ett belopp motsvarande 15 procent av hela metalliska kassan. Då denna bestämmelse med hänsyn till sedelutgivningsrättens beroende av den metalliska kassan skulle kunna lägga hinder i vägen för en sådan placering av riksbankens guldbehållning, som anses mest betryggande, har Kungl. Maj:t med stöd av omförmälda fullmaktslag genom kungörelse den 31 januari 1940 (nr 54) förordnat, att i stället för berörda stadgande i riksbankslagen skall gälla, att såsom riksbankens metalliska kassa skall räknas allt riksbanken tillhörigt guldmünt och omyntat guld.

Ifrågavarande fullmaktslag gällde ursprungligen till och med den 31 mars 1940 men har därefter förlänats fortsatt giltighet, sista gången genom lag den 30 april 1942 (nr 221), enligt vilken giltighetstiden utsträckts till och med den 30 juni 1943.

I framställning till Kungl. Maj:t den 4 februari 1943 ha *fullmäktige i riksbanken* — enär nämnda kungörelse enligt fullmäktiges mening under nuvarande förhållanden borde äga fortsatt tillämpning även efter utgången av juni 1943 och då det i fullmaktslagen lämnade bemyndigandet för Konungen att jämväl i övrigt utfärda särskilda bestämmelser om riksbankens sedelutgivning och bankrörelse m. m. borde bibehållas även i fortsättningen — hemställt, att lagen måtte erhålla förlängd giltighetstid, förslagsvis till och med den 30 juni 1944.

Fullmäktige i riksgäldskontoret ha, efter remiss, den 11 februari 1943 yttrat sig i ärendet och därvid förklarat sig icke hava något att erinra mot bifall till bankofullmäktiges framställning.

Utskottet.

Utskottet, som icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts ifrågavarande förslag, får hemställa,

att riksdagen må bifalla Kungl. Maj:ts förevarande proposition.

Stockholm den 9 mars 1943.

På bankoutskottets vägnar:

HARALD ÅKERBERG.

Närvarande: se anteckning å utlåtande nr 21.